

A

346
—
—
VII.

Das. Mozes passzionat'ja (1725)

Kvár. Unit. kotar. Kéz. 1293. ~~sz.~~

Passio Domini Nostri Jesu Christi.

Az mi Urunk János (Christusnak) Kín-
orvadás. Milyen képen következik a Sz. Evangelis-
nak irások szerint. Az üdöben, koron el követke-
zett volna a Sz. ácsának. Imepe napja, mely
Krisztusnak mondatik vala; monda Urunk János
az ő Tanítványainak; Südj. Jók. hogy két napot
el mutván husvétnek. Imepe leken is aramb-
nak Jia el aruttatik, hogy még sekeressék. Akkoron
egyben gyűlenek a Papi Szekedelmek, az Isai tudók és min-
nek aramb; Caiphasnak pálotáját a,

[illegible]

es me' ke'st
el jove' Jesus
ick. Es sel k
kendot von re
vri als meden
es me'g' to'len
mon Peterre, in
als en labaimo
szem te nem' tude
ki Peter. So
Tekele ncki Is

es meg' készűtek az Vatsorát. Es mikoron este felé volna,

el jöve Jcsus az ő tizenket Jánitványival, és le telepedék vel-

lek. Es fel kelvén az Vatsora feljűl, le veté ruháját es

kendőt vön rea, es meg' övedzé magát velle. Es vizet tölt-

ván az medentzében, kezdé mosni Jánitványinak lábokat,

es meg' törlemi az kendővel. Mikoron pedig' jutott volna

mon Peterre, monda neki Péter: ^{miért} Uram te mosod meg'

az én lábaimot? Felele neki Jcsus: Is mit én most telek

szem te nem tudod, de' ennekutánna meg' tudod. Monda ne-

ki Péter: ^{meg nem engedem meg nem} Soba örökké meg' nem mosod az én lábaimot

Felele neki Jcsus: Ha meg' nem moslak, nem leszek

te néked en velem. Mondá neki Pető: Uram nem csak lábait

mot, de mind kezeit és fejét. Mondá neki János: És ki

meg' mosdott, nem szükséges meg' mosni, hanem csak az lábait. Mert

is tiszták vagytok, de nem minnyáron. Mert tudgya vala ki ő

tet el árulnaja. És mondá: Hogy nem vagytok tiszták min

nyáron. Minckutána pedig meg' mosta volna lábokat, és reá

rette volna ruháját, ismét mondá nekik: Tudgyátok mit tu

tem veletek? En áratok és Mestertek' leven, meg' mostan

átokat, ti is edgyitek a' mástoknak, meg' mosátok lábaitokat.

Mert példát hagytam ti' nektek, hogy a' mit en cselekedtem, ti is

cselekedjétek. Mert bizony mondom ti' nektek, nem' nagyob

szolgátok az ő oránál. Ha azért ezeket értitek, boldogok

volna, monda ő nekik: Mire nebeztetek ez Iszronyál

latra, mert jó dolgot cselekedtem én velem. Mindenkor ve

letek vadnak szegények, de én nem mindenkor vagyok.

Mert hogy est cselekedte, az én reményemre mívelte.

Bizonny mondom tő nektek, valamig' predikáltatik

mind ez világon az Evangelium, és az ő emlékeztet

leg' hirdettetik. Be mene pedig az Sathán Judasba (Judas

latik vala Iszariotesnek), és el menven Betáia ő

okkal, miköppen ötöt el arulnija mondván: Mita csele

tekem? és én ötöt kézben adom tő nektek.

k igen örülnék rajtam és így néztek rá.

ezüst pénzt. És az orától fogva, alkalmatosságot keres vala, miké-
pen ötlet kezben adnája. Eljőve azért az Husvetnek Innce,

'melyben a' Baranyt áldozni kell' vala. Első napján azért a'

Pogácsas Innce, megkérdeék Jesust az ő Tanítványi mo-
vón: Hol akarod azért, hogy meg' készítsük az Husveti Ba-

nyit? És elküldé kettőt az ő Tanítványokhoz, mondván:

Mennyetek az Dánsba, és' edgy ember edgy koszo viz-

zeljé elötökbe, és' mondgyátok ezt ő neki: Ez Mester azt

mondgya te' neked, te' nálad eszem meg' az Husveti' Baranyt,

az ő Tanítványimmal. Elmenven azért az Tanítvá-

nyok, mint Jesus meg' mondotta vala nekik.

tok ha meg' tselekedtek } És mikoron le telepedvén, emmének az Ista-

nitványok, monda nekik Jézus: Bizony mondom tő'néktek, hogy

egyik közülletek ma engemet el árul. Eők pedig igen meg's

szomorodván ezen, kezdének egymásra nézni, és egymástól kér-

dezkedni, ki felől mondana ezt. És kiki mond vala neki:

Nemde én vagjoké az Iram? Mondá nekik Jézus: Az ki at-

yem együtt nyújtva kezét a' talba, az árul el engemet. De jö-

nnak az Embernek, ki által az Embernek fia el árultatik. Mert

volt volna ha az az Ember nem született volna. Felelén-

pedig Judás, ki őtet el árullya vala, monda: Nemde én

gyoké az Mester? Mondá neki Jézus: Te magad mondd. És

mon vattoráltak volna, véve Jézus az kenyeret, és mikor

Bálakot adott volna, meg' Szegé és ada az Tanítványoknak mondván

Ögyetek és egyetek, és én testem melly' tő' éretetek Bálán' adati

ezt az én emlékeztetemre tegyitek. Iz' Péteris vére, munkutann

vatsorált volna, és bálakot adván, ada az ő Tanítványinak mondván

ván: Iggyatok ebből minnyájon, és én verem Új Testamentum'nak

vere, melly' tő' éretetek, és sokaknak bűnök bocsánatyaert kion

tatik; Ezt valamennyiszer iggyatok, és én emlékeztetemre tegyetek

Es minnyájon irának belölle, és monda nekik: Bizony mondom tő'

nektek, hogy' nem iszom többé e' szőlő tőnek vizeböl, mind az napiglan,

amikoron ujjonnan iszem veletek, és' Istennék országában. Fel kelvén

pedig' Judas ő közüllök, mindigarást ki méné, immár pedig' e'j vala

Amikoron e'zre Judas el ment volna, monda vőnk János

Mostan dűtsöit

tsöütert ő benne;

meg' dűtsöiti öt

Kalim meg' keves 10

megyek, tő' most oda

kab bová megy: M

te' most engemet, de

ram mert nem követ

Felele neki János:

ked, hogy' az kak

gemet. 'E' pedig' an

Bálnom, sosa meg

Mostan dűtsőített meg' az Embernek' Fia, és' az Istenis meg' dű-

tsőített ő benne; Ha az Isten meg' dűtsőített benne, az' Istenis

meg' dűtsőitti őtet ő magában, és' mindigvára meg' dűtsőitti őtet; Fiats-

ka'im meg' kevés ideig' vagyok' veletek, kerestek engemet és' az' bova'

megyek, tū' most oda nem jőhettek. Monda neki ~~Peter~~ Peter: Exam in-

kab bova' megy: Monda neki Jesus: Ez bova' en' megyek, nem követlek

te most engemet, de' ennekutanna követz. Monda neki Peter: U-

am mert nem követsetnék: most tégedet, életemet adom te öretek.

Felele neki Jesus: Életed adodé erettem. (Bizony mondom te

ked, hogy' az kakas nem szoll és' éjjel, míg' háromszor meg' tag-

gemet. Eő' pedig' annál inkább mondgya vala: Ha meg' kelis

Balnom, sosa meg' nem tagadlak. Monda neki Jesus: Bizony

mondom te' neked, nem' szoll az kakas ez' éjjel, minek előtte háromszor meg

tagadts engemet, hogy' soha nem ismertél engemet. (Lk. 22. 34.) És mikor

Jesus mind ezeket mondotta volna, és az vatsora után ditsiret enék

lettek volna, ki mene Jesus Gédron pataka melle, az Olajfáknak hegye

re. Követték pedig' őt az ő Tanítványi. És akkoron monda nekik

Jesus! Minnyájon meg' botránkoztok tu' ez éjjel én bennem, mert meg

vagyon irva: meg' verem a' Páfstort, és' a' nyájnak Gubai el gőblatámet

nak. De minekutánna fel'támadok, elől veszlek tűtöket Páliláaban

Monda neki Peter: De ha minnyájon meg' botránkoznak is bennem

e én soha meg' nem botránkozzom. Monda neki Jesus: Bizony

dom te' neked, hogy' ez éjjel minekelőtte az Kakas szollana, ha

tagadss engemet.) És Peter annál inkább mondgra vala

Flor
meg' kellis vied.

Többi Tanítványo

Majorra, melly

be be mene ő, és az

üllyeték it mig' an

Jakabot és Janost.

meg' bántani. És

Tigyzassatok en

Ed pedig' mint ed

az földre borula

lebeges mullyek el

hanem az föld legye

meg kellis véled. Holnom, sőt meg nem tagadlak. Azonképpen mind

többi Tánitványok is mondnak vala. És akkoron mene Jézus az

olajóra, melly Betsemánának hívatatik. Holott vala edgy kert, mely

be mene ő, és az ő Tánitványi. Monda azért az Tánitványoknak:

Itlyenek itt míg amoda menven imádkozom. És melléje vette Pétert,

Jakabot és Jánost. És mikoron az helyre jutott volna, kezdé imádkozni.

Es monda nekik: Homorú az én lelkem mind bűnök

és Tűgyűzések en velem és imádkozzatok, hogy kegyelmestül megp

Éő pedig mint edgy hajtásni földön, el ment tőlök és

az földre borula, és imádkozni vala mondván: Én nem vagyok

lebecsés mullyék el ez pészár én tolem, de magam nem akarom

banem az tőlök legyen. És jöve a Tánitványokhoz, és alvára

öket, és monda Peternék: Simon aluszol? E keppen nem vigrázhatta le egy ve oda lampások

örög'en velem. Vigrázzatok és imádkozzatok, hogy kesértébe ne jusz vala nekik mondv

satok. Ismét másodszor elmenten tőlök, ugyan azon beszéddel imad tok meg ötet. Jesu

kozok. És mikor kecsérig get igen meg borítatnck, ho szabbán nak, elejében mene

vala. És a' vergetek mint a' ver csöppek, le fűz vala nak: Iz Nazáret

ollad. Ekkoron fel kelven az imádságról, jöve az Tanítványo pedig ezt monda nek

és találá öket aluvan, és monda nekik: Aludgjátok imádságot meg kérde öket

és nyugodgjátok. És harmadszor el ment tőlök, és hasonlatosk az Nazáretsbeli

imádkozók. És jöve a' Tanítványokhoz, és monda nekik: Eltek hogy en vagyok.

Kezretek fel menynünk seiben, mert imé el közelget a' kié el menni. Hogy be tel

el arul. És imé Judas edgik a' Tizenkettő közül, véven serge közül. Ltyám, kiket enne

ket melleje. Fő Papoktól és Vencetől, és az Imástudak

zár járulván Juda

ve oda lamposokkal, szegvénnyel és botokkal. Judas pedig jelt adott
vala nekik mondván: Valakit en még csokolándok, az a János fogja
törk meg őket. János pedig tudván mindeneiket, kik követ kezendők vala-
nak, elejében mené, és monda nekik: Kik kerestek? Azok pedig monda-
nak: Iz Nazáretsbeli Jánost. Mondá nekik János: En vagyok. (Hog-
ol, jöve az Jánostól) pedig ezt monda nekik: hátra menének és le omlának az földre. Is-
mét meg kérde őket mondván: Kik kerestek? Azok pedig mon-
dák: Iz Nazáretsbeli Jánost. Mondá nekik János: Mondom tu nek-
tek hogy en vagyok, Ha azért engem kerestek, hágyátok
menni. Hogy be tellyesedgyék a beszéd, mellyet mondott vala.
Igyam, kiket ennékem adtál, egyet sem vesztetem el.) Ezen kö-
zül járván Judas, monda ő neki: Odvázlegy Mester. (Még

Csokola ötét. Monda neki János: Barátom János mire jöttél? (Csokola-
sal átülödte te el, az embernek Fiát. Lakkoron a' Sídok kezeket vérvén

Jánosra, még fogak ötét. Simon Péternek pedig mikoron törti volna, ki

vona azt és a' Papi Fejedelmnek szolgájaként csapa, és a' job fület el

vaga. A' szolganak pedig Malchus vala neve. Monda pedig János

Péternek: Dótsábad a' te törődöt hüvelyébe, mert minnyajon a' kik

szegények fognak, szegények miatt el vésznek; Lággy veled azt, hogy

keresnem volna Atyámat, és adna többet tizenkét szegény szolgálokna. Akkor, hogy job volna

vagy azt akarodé, hogy az pobárel mellyet Atyám, nekem adott meg

ne igyam. Lággy hogy teljénnek be az Jánosok. Anent ennek így kellett

lenni. Akkoron monda János a' Sídoknak: Milyenén edgy latorra

csapott én ream, hogy meg fogjatok engemet. De ez a' tí órátok, a'

...

15
tsegnek hatalma. Es akkor az ő Tanítványa, mind el hagyták őtet, és el fu-

tanak. Es edgy némű némű Jfű követi vala őtet, ki gyoltsba meztelen ta-

kartá vala magát, és meg' fogák az Jfűt. Eő pedig nekik bagyván a'

gyoltsot, meztelen el fut a közülők. *Ach 31.3.*) *Az Sereg' pedig' és*

az Hadnagy, és a' Sidok Szolgái meg' fogák Jfűt, s meg' kötözik őtet.

Es előzör vivék Annas Püspökhez, ki Spa vala Caipás. Innakintanna

vivék őtet Caipásnak. Vala pedig' a' Caipás, ki tanácsot adott vala a' Sidok

nak, hogi job volna edgy embernek meg' halni a' köz népet. Követik vala

pedig' onunkot két Tanítványa átvul, Simon Péter és János. János pe-

dig' mikor ismeretiben volna a' Papi Fedelemnek, be' mēne Jfűssal a' pal-

ába. Péter pedig' áll vala kívül az pitvarban. Mikoron pedig' a' ajt. la-

lázó látta volna Pétert, monda ő neki: Te is az Embornak Tanítványa

nji közül való valál. Még tagadá Peter ezt mondván: Asszonyi állat nem

vagyok, sem tudom mit mondasz. Keresnek vala pedig hamis tanukat Ur

Jesus ellen, hogy ötöt meg ölnejek, de nem találnak vala. Végre jövének

ket hamis tanok, kik mondanak: Mi hallottuk hogy ez ember azt mon

dotta: El rombatom az Istennek templomát, és harmad nappra ismét

fel építhetem ott. Jesus pedig csak balgat vala. Fel kelvén a' Papi Fe

jedelem monda Jesusnak: Semmit nem felelsz ez tanbizonyosságokra

Jesus pedig semmit nem felele neki. Meg kérde ismét ötöt a' Papi Fe

lem mondván: Kenécsitlek tegedet az élő Istenre, hogy megmondj

mi nekünk, ha te vagy a' Kristus, Istennek Bent Fia? Monda neki

us: Te mondad meet en vagyok. Ekkor a' Fő Pap meg' Bakafata

ha it mondván: Káromlás szolla, mi szükség' immár a' bizonyosságok

imé mostan meg' ba

nyájon fel kiáltanak

tartják vala Jesus

pedig be köték szén

és mond meg' kutsod

zet tette nek volna a

Peteris közöttök áll

mas Leanzo, kezdé

Názáretbeli Jesus

na ké volna, és Jha

is nemeltyek, kezdék

meg' a' szodis me

mondván: Hiszsonyi állat ne
vala pedig hamis tanukot
alnak vala. Végre jövének
tanuk hogy ez ember azt m
t, és harmad napra is me
vala. Fel kelvén a' Papi
leste és tanubizonyosagok
erde ismet ötöt a' Papi
lo' János, hogy meg mon
nek Gent fia: Monda ne
a' Jo' Papi meg Bakas
ikseg' immár a' bizonyosag

ime mostan meg' hallátok az ő karomlását, mi tetzik ti néktek? És mind
nyajon fel kiáltanak mondván: Mielto az balatra. Akkoron azok kik
tartyak vala Jესust, ötöt artzul pokdösék, és nyakon verék. Némelyek
pedig' be köték szemeit, és artzul ütök vala mondván: Propbetály Jესus,
és mond meg' kutsoda úte mostan tegedet. Mikoron azer a' szolgák tá
zet tette nek volna az palotában, futóznak vala mert hideg' vala. Simo
Péteris közöttök áll vala, és futózik vala. És mikoron látta volna őt
mas Leanzo, kezdé mondani azoknak kik ott alnak vala: És is
Názáretbeli Jესussal vala. Meg tagada ismet Péter, hogy nem
ke volna, és Jósá nem ismerte volna az Embert. És a' szolgák ki
s némelyek, kezdék neki mondani: Bizony te is azok közül való vagy
és meg' a' szolák meg' mutatya, hogy Galileából való vagy. És

edgrik neki a' Papok Szolgái közül, annak rokonsága, kinek Péter elvágta

vala fület: Nemde nem láttalak én tégedet a' kertben o' velle? Akkoron Pé

ter harmadszor is kezdte eskünni, és atkozodni, hogy' Sofia nem ismerte volna

az embert, ki felől szollának. És mindgyarást a' Kakas szolla. És

meg' fordulván körünk tekente Péterre, és meg' emlékezék Jánosnak besz

déről, melyet mondott vala: hogy' minekelőtte a' Kakas szollana, három

szor meg' tagad az engemet. És ki menven onnet Péter, nagy keservesen

Am.

Pars Posterior

Reggel pengig' lévén össze gyűlének az Papi Fejedelmek

és Inasudok és mind a' Népek Venci, és János ellen, hogy' őt meg

tek. Mondának azed minnyájon: Te vagy az az Isanna

Jesus pedig' monda nekik: Ti mondogyátok. Eők pedig' mondan

Mi szükség' töl

fel kelven a' sok

Pilatusnak kezébe

el karhozott volna,

hatminz eszt pen

vérd. Eők pedig' m

Es elvetvén a' pen

kegyele' hasada, és a

minz eszt penst s' n

gyük őt, mert ver

vének edgy fazakas

Es hivatták az a' m

mi/8

Mi szükseg' több tanukra: mi magunk hallottuk az ő bájából. És

fel kelvén a' sokaság, köztük vevék Jesust a' Jfstantonak, Positum

Pilatusnak kezébe. Akkoron látván Judás, ki őtet el árulta vala, hogy

el karhozott volna, meg' térvén magában, meg' vevé a' szidoknak az

hatminz ezüst pénzt mondván: Vétkeztem el árulván, az ártatlá

véd. Eők pedig' mondának: Mit gondolunk mi' velle, am te lássad.

Es el vetvén a' pénzt a' Templomban, el menvén fel ákafta magát, es

kegyele' hasada, es az ő belü ki omlelt. Az Papok pedig' vevék az hat

minz ezüst pénzt s' mondának: Nem illik hogy az Isten ládájába te

gyük őtet, mert vérnek árta. Es tanácsot tartának felölle, es meg

vevék edgy fazakasnak mezejét velle, az jövevényeknek temetőjé

Es hivatták az a' mező vérnek mezejének, mind e' mai napiglan.

ron be telék az más melly azt mondgya: Es vévék ugy mond az harmincz ezüst
penzt, a' meg' betsültetett Krisztusnak arat, es adák azt a' Farakasnak mez-
eben, a' mint el' rendelte eni tollam az DR Isten.)

Reggel azért vevék Jesust Pilátushoz, es a' Papok be nem menének
az Itélő házba, hogy meg' ne fertesztetnének, de hogy meg' ennek az Flus-
Bármint. Ki mene' azért Pilátus hozzájok mondván: Miben vádoljátok

ez Ember? Mondának ő neki: (Ha ez ember bűnös nem volna, semmikegyen
adtuk volna tene'ked ötöt. Monda nekik Pilátus: Vegyétek hát ti, es a' ti
törvényetek szerint, ítéljétek meg' őtet. Mondának erre a' Itélők: Nekik

nem illik senkit meg' ölünk. Mondának ismétlen neki: Ezt találtuk hogy
mi magunkat el' fordította, es meg' tiltotta a' Szászárnak adót adni, es magát
tölte. Be' mene' azért Pilátus az Itélő házba, es meg' kérde' Jesust

mondván: Te vagy-e
gadtól mondodé azt
neki Pilátus: (Minden
tegedet emne'kem, mit
világi' országs, ha p
en Szolgaim vitézked
Monda neki Pilátus:
dad mert Király vagj
hog' bizonytságot tegjék
bol' vagjon, hálga'ntya
az igazság. Es mikoro
lele' neki. Küldé p

mondván: Te vagy-e azért a' Sidoknak Királya? Felele neki János: Te ma-

gadtól mondod-e azt, avagy egyebek mondották én felöllem te neked? Monda

neki Pilátus: (Mintem Sido vagyok én, a' te nemzeted és a' Papok, adtak

tegedet énnekem, mit tselekedtet? Felele neki János: Az én Országom nem ez

Világi ország, ha' pedig ez Világból volna az én Országom, bizonyval az

én Szolgáim vitézkednének, s' hogy ne adtam volna a' Sidok kezében.

Monda neki Pilátus: Azért Király vagy-e te? Felele neki mondván: Te mon-

dad mert Király vagjok: Én arra születtem, és' azért jöttem ez Világra,

hogy bizonyosságot tegyek az igazságról; Minden azért valaki az igazság-

ból vagyon, hálgaatya az én beszédemet. (Monda neki Pilátus: Mire vá-

szaksz az igazság? És mikoron sokakban vádolnának a' Sidoktól, semmit ne-

Felele neki: Küldé pedig Pilátus ötöt Hódoltságnak, mert ő is az udvar-

Jerusalemében vala. Látván pedig Herodes igen örüle rajta, mert sok üdöt
fogva keránta vala őtet látni, és remélt vala hogy valami tsudát tenné őe-
lőtt. És kerdi vala őtet sok beszéddel, de Iesus nem felele semmit ő neki. (Su-
ván pedig fehér ruhában öltözteté őtet, és meg küldé Pilátusnak. És meg-
ratkozásának Pilátus és Herodes az napon, mert annakelőtte haragban
valának) Pilátus pedig öszve híván az Papokat, és mind a' községet, mon-
da ő nekik: En semmi vétket nem találok ez Emberben, meg büntet-
vén azért elengestem őtet. Azokastok pedig ti néktek, hogy az Inceg napon
foglyot bocsátsak el ti néktek, melyiket akartok azért, hogy el bocsá-
sam ti néktek, Barrabásté avagy a' Bristust, a' Sidoknak Királyát
fel kiáltva mind az egész sokaság mondván: Nem ezt hanem a' Barrabást
vagy pedig Pilátus az Itelő székben, hozzá küldé az ő Felesége mon-

Semmi közöd ne
ban, sokat szenvedt
kartok azért hogy
nak? Azok pedig fe-
Pilátus harmadszor
halálra való okot ne-
nak vala mondván:
roza' Iesust. Az vitéz
visből font koronát ny-
Es tsufolván terdre esne-
la őtet mondván: Üldv-
es verik vala őtet, és

23
Semmi közöd ne legyen te nekem azzal az Igazzal, mert ez éjjel álmon-

ban, sokat szenvedtem ő crete. Pilátus azért bolla nekik mondván: Mit a-

kartok azért hogj tselekedjem a' Jéussal, kit mondotok Sidok Királya-

nak? Izok pedig fel kiáltának mondván: Jézsus meg' Jézsus meg' őt er-

Pilátus harmadszor is monda nekik: Mi gonoszt tselekedea? Semmi

halatra valo okot nem talalok ő benne. Eők pedig annál inkább kiált-

nak vala mondván: Meg' Jézsusok. Akkoron Pilátus igen meg' osto-

rozá' Jéjust. Iz vitézek pedig öltöztetek veres bársony palástban, és to-

visból font koronát nyomának fejében, és nád szálát adának job kezébe.

és tsufolván térdre esnek vala előtte, és imádgya'k vala, és üdvözlík

a ötet mondván: Üdvöz legy Sidoknak Királya. És artzsa pokdis-

és verik vala ötet, és a nád szálát kivessik vala kezéből, és verik vala fejét

velle. Kimenté ismét Pilátus hozzájok és monda nekik: Imé ki hozom öt

tű nektek, hogy meg tudgyátok, hogy semmi halálra való okot nem taláztam

ő benne. Ki jöve azért Jézus, viselve a' tövis Koronát, és a' barsony pala-

stot, és monda Pilátus: Imé az ember: Mikoron azért láttak volna őtet,

kialtyák vala minnjájon: Feszítsd meg, feszítsd meg őtet. Monda ne-

kek Pilátus: Tegyetek hát ti, és feszítsétek meg őtet. Felelnek erre

Sidok: Nekünk törvényünk, és a' szerint meg' kell halni, mert Istenne

fiára tette ő magát. Mikor ezt hallotta volna Pilátus, inkább meg' felem-

lek. De mienne azért Pilátus az ítélő házban, és monda Jézusnak: Ho-

net való vagy te? Jézus pedig semmit nem felelt neki. Monda azért

latus: Nekem nem felelsz? Nem tudod-e hogy hatalmam vagyon eni ne-

teget el eregstenem, és hatalmam vagyon, tégedet meg' feszítenem. Fe-

le neki Jézus: Ne

felgyül nem adatott

adott, nagyobb bűne

őtet el eregstenem. Az

ted, a' Császárnak

ellenem mond a' Csász

feszítsd meg: Fele

Császárnak. Láttan

van elég tenni az

Es azért vizet kére

ez Igaznak vértől, a

ag' mondvan: Az ő

25

Handwritten text on a torn piece of paper, likely a manuscript or document fragment. The text is written in a cursive script, possibly from the 17th or 18th century. The visible portion of the text includes the words "Handwritten text" and "Handwritten text".

14.

23
Semmi közöd ne legyen te néked azzal az Igazzal, mert ez éjjel álmodom

ban, sokat szenvedtem ö ereute. Pilátus azért szolla nekik mondván: Mit a

kartok azért hogj tselekedgjem a' Jenessal, kit mondotok Sidok Királlyá-

nak? Izok pedig' fel kiáltának mondván: Jezzins meg' Jezzins meg' öt es.

Pilátus harmadszor is monda nekik: Mi gonoszt tselekedtet? Semmi

halálra valo okot nem talalok ö benne. Eök pedig' annál inkább kiált-

nak vala mondván: Meg' Jezzinssek. Akkoron Pilátus igen meg' öst-

roza' Jeszt. Iz Vitézek pedig' öltözteték veres bársony palástban, és ö-

visből font koronát nyomának fejében, és nád szálát adának job kezében.

Es tsufolván térdre esnek vala előtt, és imádgják vala, és üdvözlik

a ötet mondván: Üdvözlegy Sidoknak Királlyá. Es artzint pokad-

a, és verik vala ötet, és a nád szálát kivesszik vala kezéből, és verik vala

velle. Ki menté ismét Pilátus hozzájuk és monda nekik: Imé ki hozom ötöt

tű nektek, hogy meg tudgyátok, hogy semmi halálra való okot nem taláztam

ő benne. Ki jöve azért Jézus, viselve a' tövis Körmat, és a' borsosj pala-

stot, és monda Pilátus: Imé az ember: Mikoron azért láttak volna ötöt

kialtyák vala minnjájon: Feszítsd meg' feszítsd meg' ötöt. Monda ne-

ked Pilátus: Vegjétek hát tű, és feszítsétek meg' ötöt. Felelenek erre

Sidok: Nekünk törvényünk, és a' szerént meg' kell halni, mert Istenné

fiává töte ő magát. Mikor ezt hallotta volna Pilátus, inkább meg' felen-

tek. Be' menté azért Pilátus az ítélő házban, és monda Jézusnak: Ho-

va' való vagy te? Jézus pedig semmit nem felele neki. Monda azért

latus: Nekem nem felelsz? Nem tudod-e hogy hatalmam vagyon eni ne-

te' el erejstenem, és hatalmam vagyon, tégedet meg' feszítenem. Fe-

le neki János: Nem volna te nekem en rajtam semmi hatalmad, ha olyan
felgyűl nem adatott volna te nekem. És ennekokért a' ki engemet te kezde
adott, nagyob bűne vagjon. És ezekért okot keres vala Pilatus, hogy
ötet el engedje. Az Sídok pedig' üvöltnek vala mondván: Ha ezt el enge-
d, a' Császárnak nem lesz barátja, mert valaki Királyt teszi magát,
ellenem mond a' Császárnak. Monda nekik Pilatus: Ez tő Királyotokat
ellenem? Felelnek em' ellenem mond a' Császárnak. Monda nekik Pilatus: Ez tő Királyotokat
ellenem? Felelnek a' Papok: Mintsen Királyunk, hanem csak
Császárnak. Látna azért Pilatus hogy semmit nem használna, akkor
monda Jánosnak: Van eleget tenni az népnek, azt itele hogy a' mit kívánnának az népnek
Es azért vizet kére elé, kezét meg' mosá mondván: En' ártatlan vagyok
Igaznak vértől, ám tő lássatok. Es fel kiált mind az egész sokaság
mondván: Az ő vére mő rajtunk, és a' mő fiainkon legyen. Akkor

azért Pilatus halálra ítélé Jést, és adá kezékben, hogy az ő kívánságok se-
rent meg' fésziténék. Barrabast pedig' el érszté nekik, Vala pedig' az Barraba-
Tolvaj. Ekkoron az Vitezek fogák Jést, és le vonák rolla a' barsónj pa-
lastot, és a' maga rubájában öltözteték, és vállára adanak egy néhez keres-
fat, hogy a' fészítésnek helyére ki vinnéje. És mikoron el faradván nem
birnaja, találának edgj Gethsebeli embert, hogy a' mezőről jöve, és azt
kérszenének hogy a' keresztet vinnéje. Követi vala pedig' Jést fészitá-
es Jézus nyeknek sokasága, kik kesergik és siratják vala őt. Se-
lus pedig' reájok fordulván monda nekik: Jerusalemnnek Leányi, ne sim-
latok engemet, hanem tú magatokat, és a' tú magzatitokat. Mert imé
jönnek az napok, kikben azt mondják: Boldogok a' meddők, és a'
mészek kik nem szülek, és az emlek kik nem szoptattanak. Ekkoron

dik azt mondani:

ket; Mert ha a' nye-

nek vala pedig' ő ve-

Es viték Jést

Es adának innja ec-

köstölta volna, nem

latrot, edgjket job-

Es ott bételék az in-

Es monda

botsús d meg' nekik

Pilatus az ő halálána

ethbeli Jéstus, s

dik azt mondani: Szakadjatok reánk hegyek, és halmok fedjétek el min-

ket; Mert ha a' njers fán azt mivelik, az asszúnak dolga mint lesz. Utat

nek vala pedig' o' velle más két gonosz tevökis, hogj meg' fessüessenek. Mat. 23

Es viték Jést a' kőpásto helyre, melljé Sidoul Golgothának hina.

Es adának innja eczetet, myrrával és epével elegjütet. Es mikoron meg'

kóstolta volna, nem akára innja. Es akkoron fessüének o' melleite két

atrot, edjket job' kéz felől, másikat bal kéz felől, Jést pedig' közepben

Es ott bétélék az irás melly azt mondja: Es az alnokok közöttben szán-

altatek.) Es monda Urunk Jész a' keresztfán: En' mennyei Szent An-

gelszéd meg' nékik mert nem tudják mit tesznek. Meg' ira' pedig'

atus az o' baljának okát, és helyhezteré feje feliben mondván. Naza-

thbeli Jész, Sidoknak Királya. Vala pedig' ira' Sid-

Görögül és Deákul. Ezt pedig az irást sokan olvassák vala, ment közel vala

az város hoz a keltty. Mondának pedig a fő Papok Pilatusnak: Ne

írd Sidok Királyának, hanem hogy ő mondotta magát. Sidoknak Ki

ráljának. Felele nekik Pilátus: Ez mit meg'írtam, meg'írtam. Ez

Írték pedig véve az ő rubáját, és négy részre oszták, mindenkinek

egy egy részt. És a kontöst is. Vala pedig az kontös, varras nélkül

menő szöves. Mondának azért ő köztök: Ne metelljük el ezt

de vessünk sorost rajja. Hogy be tellyesedjék az irás melly ezt mon

dogja. Meg'oszták ő köztök az en rubáimot, és az en kontöfémre sorost

vetének. Allának vala pedig az Jézus keresztfája mellett, az ő Anyja

Mária, és a szent Asszonyok. Mikoron pedig Jézus látta volna

az Anyját, és a Tanítványt kit szeret vala ott állani, mondta az ő Any

nak: Ime Asszony

Ime a te Anyád.

pedig azon elő men

rajta mondván:

napra mást építesz,

szállj le a keresztfa

ra. Egyebeket

Istennek Fiá, és fi

gyjút meg'feszíttet

az Latrok közül,

tus, szabadítsd meg

di vala őtet mo

nak: Ime Átszontjállat a' te fiad. És azután monda az Tanítványjnak

Ime a' te Lujád. És az orától fogva, az Tanítványt övéje fogadta. Kik

pedig azon els mennek vala, szidalmazsak vala, fejeket csóválván

rajta mondván: Vab ki elrontod az Istennek templomát, és harmad

napra mást építesz, szabadítsd meg' most magadot, ha Istennek fia vagy,

Bály le a' keresztjáról. Ezenképpen az főnépek is, csúfolják vala mon

gyak. Egyebeket meg' szabadított, szabadítsa meg' most ő magát, ha

Istennek Fia, és hiszünk ő benne. Ezenképpen a' Latrok is, kik velle

gyűt meg' fésziretek vala, szidalmazsak vala ötöt. Edgjk pedig

az Latrok közül, káromlya vala ötöt mondván: Ha te vagy az

us, szabadítsd meg' magadot, münköt is magaddal. És másik pedig

adi vala ötöt mondván: Bizony te Isten az Jant, ki ugjan az

károztatásban vagj, mi pedig méltán szemedgjük, mert a' mi gonosz tseleke-

detinknek jutalmát vesszük, és pedig semmi gonoszt nem tett. És mond vala

Jesusnak: Uram emlékezzél meg' rólam, mikor jutandasz a' te ország-

godban. Mondá neki Jésus: Bizony mondom te' neked, mi' velem lesz

Paraditsomban. Vala pedig' úgy mint hatod ora, és nagy sötétség' lőn

mind az egész földön; hat órától fogva, mind egész kilenced' óráiglan.

Es kilenced' óra felé, nagy fel' szoval kiáltá Jésus mondván: Eli!

Eli! lamma sabactani, az az: En Istenem! En Istenem

mire hagyál el engemet. Es nemelljek az ott állók közül mon

nak: Ds Illyest hívja ez. Tudván pedig' Jésus mindennek hogj imá

bé teljesebbenek volna, hogj bé teljeselegjék az Irás monda: (Szomj

szom. Vala pedig' ott edgj edgj teljes eczettel. Es meg' tölténe

Edgy Spongria

Mikor az

nagy fel' szoval

ajánlom az en

te' fejét, és lelke

Karpitya, két fele

föld meg' vidula,

meg' nyitának, és

jövének az kopor

a' szent városba,

ezeket látta volna a

Es a' több sokas

Edgy Spongyat eczettel és Isoppal, és nyujták szájához hog' innék

Mikoron azért meg' kóstolta volna, monda: Bétellyesedett. Isma-

nagy fel szoval kiálta mondván: En szerető Iyám! a' te kezecskén

ajánlom az én lelkeimet. És hog' ezeket mondotta volna, le függesz-

té fejét, és lelket ki bocsátá. És ime a' Templomnak árnyék tartó

Karpittya, két felé hasada, tettyétől fogva mind az allyáig: Az

fold meg' indula, az kősziklák le szakadoznak, és az koporsók

meg' nyílnak, és sok szenteknek testek, kik el állutának vala, ki

jövének az koporsóból. És a' fel támadásnak utánna, bé menének

Szent városba, és sokaknak meg' jelenének. Mikoron pedig mi

ket látta volna az Hadnagy monda: Bizony ez Istenek fia va

Es a' több sokaság' veri vala mellét. (Aluak vala pedig' távol az

ő ismerői, és több szent Izsákok, kik Galileában is szolgáltának vala
néki. Kik között vala Mária Magdolnais, és többen sokan kik ő velle
Galileából, feljárnak vala Jerusalemben. Az Sidorok azért hogy az nagy
Innepszti vala, hogy ne maradnának a' testek a' fán Lombatra, kérték
Pilátust, hogy meg' törétnének az árok, és le vetétnének. Eljövénnek
azért a' vitézek, és az elsőnek meg' törék az árait, és a' másikat is,
ki meg' fejezték vala velle. Jeshoz pedig mikoron jutának, és lát
ták volna, hogy immar meg' holt volna, nem törék meg' az ő árait.
Flanem edgig vitéz látsával, az ő oldalát meg' öklelé, és leg' ottan
ver és viz folya ki belőle? És a' ki ezt látta, tanobizonyságot tőn ro
la, és tudgy, hogy igaz az ő tanobizonysága. (Lőnek pedig ezek, hogy
az dras be tetétnének: (santot meg' ne törjetekek ő benne. És ismét meg' s. ki nem tetet

irasis azt mond
jve felé volna,
valo vala, tisztos
tsokra nem hajlott
Bátorságot vévén
atus pedig mikor
csudállyá vala.
gyltsba takara
kenetet úgy mint sz
nyolts lepedőben tak
Vala pedig oda
meg' s. ki nem tetet

33
iras is azt mondja: Meg'látták kit által ökleltének. És mikor

stve felé volna, eljőve edgy gazdag' József nevű ember, ki Arimatsziából

való vala, tisztességbeli Tanács, jó és igaz ember: Ki a' Sidoknak taná-

tsokra nem hajlott vala, mert őis titkon való Tanítvánja vala Jesusnak.

Bátorságot véven méné Pilátushoz, és meg'kére' tőle' Jesusnak testét. Pi-

latus pedig' mikor meg'értette volna, hogj immár meg'holt volna, igen

esudállyá vala. Le véven azért József Jesusnak testét a' keresztjáról tisz-

ta gjoltsba takara' őtet. Eljőve pedig' Nicodemus is, hozván drága

kenetet, ugj mint Száz fontot. És meg'kenék azzal Jesusnak testét. És #

gyolts lepedőben takarák őtet. a' mint Sokások a' Sidoknak temetkez-

és. Vala pedig' oda közel edgy kert, és a' kertben edgy új koporsó, kiben

edg' senki nem tetetett vala. Ezt pedig' József magának kőből farag-

tatta vala, és abban helybeztetek Jესusnak testét. (Es nagy követ fordít-

ván az koporsó ajtajára, el menének onnét. És Iszsjonjállatok pedig

nézik vala a' koporsót, melyben Jესusnak testét tőttek vala. És nagy Su-

nepen pedig a' Lombaton, vesztég' lőnek az Isten poronsolatija szerént).

Más nap pedig melly az Inceg estj után vala, öszve gjülének a' Fő Papok

és az Kárdok, és a' népnek Vőrei, és menének Pilatushoz mondván nekik

Uram meg emlékezünk eolla. Legj ez Galard meg' elteben azt monclott,

hogj harmadnapra halottaiból fel támadna! Poronsolljad azért, meg

erősíteni az koporsót, tellyes három napiglan: Most ne talám el jőn

az o' Sanytványi, és el lojják őtet, és az után azt szindetik az népnek,

hogj fel támadott halottaiból. Es igj az utolsó ttevelyges, nagjok leszén

az elsőnél. Monda nekik Galard: Ambátor őrizzettek, és el menvén

rojtásuk meg' a' koporsót, mentől jobban tudgjátok. Eök penig' el

menvén, meg' erősíték a' koporsót, meg' pécsetelve az koporso követ,

és az öröket környüle' hagyván. Kinc 20 1725. 14 m. v. h.

Est Mojis Vad

Anno' 1829 d. i. e.

Nagy Galambfal.

Vas. Mózes passzionálja (1725)

Kvár. Unit. kotár. Kéz. 1293. m.

VÈGE